

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2012 r. — Smartbook przeciwko OHIM (SMARTBOOK)**(Sprawa T-123/12)**

(2012/C 157/13)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Smartbook AG (Offenburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci C. Milbradt i A. Schwarz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 grudnia 2011 r. (sprawa R 99/2011-2);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SMARTBOOK” (zgłoszenie nr 8 426 348) dla towarów z klas 9, 16 i 28.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający i nie jest opisowy w stosunku do towarów objętych postępowaniem.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2012 r. — Interroll przeciwko OHIM (Inspired by efficiency)**(Sprawa T-126/12)**

(2012/C 157/14)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Interroll Holding AG (Sant’Antonino, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat R. Böhm)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 stycznia 2012 r. (sprawa R 1280/2011-1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Inspired by efficiency” (zgłoszenie nr 9725359) dla towarów i usług należących do klas 6, 7, 9, 20, 35, 39 i 42.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający i nie ma charakteru opisowego w odniesieniu do sportnych towarów i usług.

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2012 r. — HTTS przeciwko Radzie**(Sprawa T-128/12)**

(2012/C 157/15)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Kienzle i M. Schlingmann)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 54/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu⁽²⁾ w zakresie w jakim akty te dotyczą strony skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w szczególności nakładów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

1) Zarzut pierwszy: Naruszenie praw skarżącej do obrony

- W tym względzie skarżąca podnosi, że Rada naruszyła jej prawo do skutecznej obrony i w szczególności wymóg uzasadnienia poprzez brak podania wystarczającego uzasadnienia dla ponownego umieszczenia nazwy skarżącej w wykazie osób, organów i podmiotów, wobec których zgodnie z art. 19 i 20 decyzji 2010/413/WPZiB⁽³⁾ i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 961/2010⁽⁴⁾ znajdują zastosowanie środki ograniczające.
- Ponadto, skarżąca podnosi, że pomimo jej wyraźnego żądania Rada nie rozpatrzyła ponownie kwestii ponownego umieszczenia skarżącej w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami.
- Dodatkowo, Rada naruszyła prawo skarżącej do zajęcia stanowiska poprzez brak udzielenia jej możliwości przedstawienia uwag w przedmiocie ponownego umieszczenia skarżącej w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami i w związku z tym doprowadzenia do ponownego rozpatrzenia tej kwestii przez Radę.

2) Zarzut drugi: Brak podstawy prawnej dla zaskarżonego rozporządzenia

Według skarżącej, zaskarżone rozporządzenie wykonawcze nie ma podstawy prawnej choćby z tego powodu, że wyrokiem z dnia 7 grudnia 2011 r. wydanym w sprawie T-562/10 Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia nr 961/2010 w zakresie w jakim akt ten dotyczył skarżącej. Pomimo utrzymania w mocy skutków rozporządzenia nr 961/2010 przez okres 2 miesięcy rozporządzenie to nie może stanowić w przypadku skarżącej prawidłowej podstawy prawnej dla przyjęcia rozporządzenia wykonawczego.

3) Zarzut trzeci: Naruszenie art. 266 TFUE

Skarżąca podnosi następnie, iż Rada nie podjęła żadnych środków w celu wykonania wyroku Sądu z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie T-562/10 a zamiast tego, wbrew temu wyrokowi ponownie umieściła nazwę skarżącej w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami.

4) Zarzut czwarty: brak powodów umieszczenia skarżącej w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami

Skarżąca podnosi również, iż powody przedstawione przez Radę w odniesieniu do umieszczenia jej w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami są w dużej mierze nieodpowiednie i nie mogą stanowić uzasadnienia dla umieszczenia skarżącej we wspomnianym wykazie.

5) Zarzut piąty: Naruszenie prawa podstawowego skarżącej do poszanowania własności

Ponowne umieszczenie skarżącej w wykazie podmiotów objętych sankcjami stanowi nieuzasadnione naruszenie podstawowego prawa własności, ponieważ w związku z niewystarczającym uzasadnieniem Rady, nie może ona zrozumieć, z jakich względów została umieszczona w tym wykazie. Ponowne umieszczenie skarżącej w wykazie podmiotów objętych sankcjami opiera się ponadto na oczywistym błędzie w ocenie jej sytuacji i działalności przez Radę i jest również nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 19, s. 22).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 54/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. Dz 19, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2012 r. — Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT przeciwko Komisji

(Sprawa T-134/12)

(2012/C 157/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Jiménez Perona)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej sygnatura Ares (2012)39854 z dnia 19 stycznia 2012 r. nakazującej zapłatę not obciążeniowych odpowiadających kontroli 09-INF5-001/041.

— zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę wynikającą dla skarżącej w wyniku bezprawnego zachowania Komisji, którego dotyczy skarga, wynoszące 732 788 EUR.